

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Плевен, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РУМЕН П. ЛАЗАРОВ

Членове: ИВАН Н. РАДКОВСКИ
ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА

при участието на секретаря ДАФИНКА Н. БОРИСОВА
в присъствието на прокурора Р. Н. Кр.
като разгледа докладваното от ИВАН Н. РАДКОВСКИ Въззивно
административно наказателно дело № 20224400600104 по описа за 2022
година

Въззивното производство е образувано по жалба от адвокат С.Б., от АК – гр. Плевен, като защитник на обвиняемия Н.М., против решение № 1, постановено по НАХД № 340/2021 г., по описа на Районен съд-гр. Червен бряг, с което обвиняемият М., е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 235, ал. 6 вр.с ал.2 и ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а НК съдът го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание – да заплати в полза на държавата глоба, в размер на 1 000 лева.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на посоченото решение, постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Сочи се, че в нарушение на закона първоинстанционният съд не се е произнесъл с решението си относно виновността на обвиняемия, в рамките на откритото съдебно заседание, а решението му е било връчено на обвиняемия и на неговия защитник през следващите дни, съответно на 07.01.2022г. и на 05.01.2022г., като с тези си действия съдът не се е съобразил с процесуалното изискване решението да се обяви, както в общата процедура, а само

изготвянето на мотивите към решението да бъде отложено, съобразно ТР №3 – 2014-ОСНК, според което необявяването на решението по този ред винаги представлява нарушение на принципа за непрекъсваемост на съдебното заседание по чл. 259 от НПК.

На следващо място в жалбата се сочи, че в обжалваното решение липсват мотиви, от които да е видно на кои доказателства съдът дава вяра и защо не приема възраженията на защитата за липса на обективните и на субективните признаци на престъплението, предмет на обвинението.

Според изложеното в жалбата обвиняемият М. следва да бъде оправдан за извършено престъпление по чл. 235, ал. 6 вр.с ал.2 и ал. 1 от НК, тъй като нито е знаел, нито е предполагал, че намиращите се в имота му дърва са били придобити незаконно от друго, още повече, че дървата са били придобити от съпругата на обвиняемия, в резултат на гражданскоправна сделка.

Въз основа на изложеното, в жалбата е направено искане първоинстанционният съдебен акт да бъде отменен и да бъде постановен друг такъв, с който обвиняемият М. да бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение, алтернативно – да бъде отменено първоинстанционното решение и делото да бъде върнато за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция въззивният жалбоподател и неговият защитник, редовно призовани, не се явиха и не изложиха допълнителни съображения, във връзка с изложените в жалбата доводи и направеното въз основа на тях искане.

Представителят на Окръжна прокуратура – гр. Плевен заяви, че жалбата е неоснователна, поради което решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

Въззивната инстанция, при изпълнение на задълженията си по чл. 313 от НПК, прие за установено следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подаден в законовия срок. Разгледана по същество тя е основателна, по следните съображения:

С решение № 1, от 04.01.2022г., Районен съд – гр. Червен бряг е признал обвиняемия Н.М. за виновен в извършване на престъпление по чл.235, ал.6 във връзка с ал.2, пр.5 и ал.1 от НК, тъй като на 10.11.2020г. около 10.00ч. в гараж на частен дом в *****, съхранявал незаконно добит от друго дървен материал от 4пр.куб.м., от вида дъб, на стойност 360лв. и на основание чл.78А, ал.1 от НК съдът го е освободил от наказателна отговорност, като му е наложил административно наказание - глоба в полза на държавата, в размер на 1000лв. На основание чл.189, ал.3 от НПК съдът е осъдил обвиняемия Ш. да заплати направените разноси, в размер на 58.50лв. по сметка на ОД на МВР-Плевен (***** на РУ-Ч.Бряг).

На основание чл.235, ал.7 от НК съдът е присъдил в полза на държавата равностойността на предмета на престъплението, в размер на 360лв.

Настоящата съдебна инстанция провери изцяло правилността на обжалваното решение, по което е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 10.11.2020 г. около 10.00ч. полицейските служители Ц.П., Н. К., К.М., К.П. и Я.М. извършили проверка в частен дом в *****, който се намирал на ***** и се обитавал от обвиняемия Н. Ш. М. от същото село. Поводът за проверката бил получена информация за съхранение на незаконни дърва за огрев.

При проверката на адреса, в гаража полицейските служители намерили дърва за огрев, които били нарязани на трупчета с дължина около 25-30 см. Полицейските служители не установили никъде по дървата да има контролна горска марка /КГМ/. Тогава запитали обв.М. дали има документи за дървесината. Същият им отговорил, че няма никакви документи за тези дърва. Тогава полицейските служители се обадили на дежурния горски надзирател св.Х.Х., който пристигнал на място и измерил дървесината. При измерването бил установено, че дървесината е 4 пр.куб.м. и е от вида „дъб“. След това горският служител, в присъствието на свидетелите П., К., М., П., М. и обв.М. проверили дървата, които се намирали в гаража и в присъствието на обвиняемия било установено, че по тях няма КГМ. След измерване на дървесината на обв.М. за констатираното нарушение от горския надзирател Х. бил съставен АУАН по ЗГ. В съставения АУАН било отразено, че нарушението, за което е ангажирана отговорността на обвиняемия е за съхранение на незаконно добита от друго дървесина. Дървата не били иззети, тъй като нямало възможност те да бъдат транспортирани до горския разсадник в гр.Червен бряг. Обвиняемият подписал АУАН без възражения, като посочил, че тези дърва били закупени от съпругата му – св.Г. М.а, от непознати лица.

Разпитана в съдебно заседание от 04.01.2022г., М.а е заявила пред съда, че е закупила дървата в началото на месец октомври 2021г. от непознати за нея лица, които срещнала на пазара в ***** Свидетелката посочила също, че й било обяснено от продавача, че дървесината е законна, поради което тя платила цената, за която се били договорили с продавача, а именно по осемдесет лева за 1 пр.куб.м. М.а попитала за документ за дървесината, но от продавача й било отговорено, че по-късно ще и даде такъв. М.а твърди пред съда, че не предположила, че може дървесината да е незаконно добита от друго.

По отношение на стойността на откритите в гаража на дома, обитаван от обвиняемия дърва на досъдебното производство била назначена съдебно-стокова експертиза, по която вещото лице дало заключение, че откритите в гаража дърва са на обща стойност 360 лева.

Видно от протокола за съдебното заседание, / на л. 31-32 от АНД

№340/2022г. на Районен съд – гр. Червен Бряг /, съставен при разглеждане на делото на 04.01.2022г., първоинстанционният съд е счел делото за изяснено и е обявил, че ще се произнесе с решение.

Решението на първоинстанционният съд, / на л. 33-35 от АНД №340/2022г. на Районен съд – гр. Червен Бряг /, е било изготвено също на 04.01.2022г.

Същевременно, видно от приложената разписка на л. 36 от същото дело, адвокат С.Б., защитник на обвиняемия по делото, е била уведомена на 05.01.2022г., че решението по делото е изготвено и подлежи на обжалване, а видно от приложената разписка на л. 38 от същото дело за изготвеното решение е била уведомена Районна прокуратура – гр. Плевен на 06.01.2022г., както и от приложената разписка на л. 40 от първоинстанционното дело, за това обстоятелство е бил уведомен и самият обвиняем Н.М. на 07.01.2022г..

При така изложеното настоящият съдебен състав прие, че макар и датирано за изготвено на 04.01.2022г., първоинстанционното решение е било доведено до знанието на страните в последващите дни, след провеждане на съдебното заседание на посочената дата, което основателно се сочи в жалбата от обвиняемия и неговата защита като нарушение на ТР №3 – 2014-ОСНК, според което необявяването на решението по този ред винаги представлява нарушение на принципа за непрекъсваемост на съдебното заседание по чл. 259 от НПК.

В посоченото ТР №3 – 2014-ОСНК е отбелязано, че при постановяване на решение по реда на чл. 378, ал.4 от НПК се прилагат правилата на чл. 300 и чл. 310 от НПК, както и че в тези случаи съдът е обвързан от принципа на чл. 259 от НПК за непрекъснатост на съдебното заседание.

Предвид изложеното, като не е произнесъл решението си незабавно след изготвянето му, а е уведомил в последващите дни страните по делото, че съдебният акт е изготвен и подлежи на обжалване и протестиране, първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила и в частност на съдебната практика, постановена в ТР №3 – 2014-ОСНК, което е от категорията на задължителните за съдилищата актове на ВКС на РБ. Това налага обжалваното първоинстанционно решение да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане на първоинстанционния съд, тъй като допуснатото процесуално нарушение не би могло да бъде отстранено в настоящата фаза на процеса от въззивната инстанция.

С оглед констатираното процесуално нарушение, налагащо връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, въззивната инстанция счете за безпредметно да излага становище относно сочените в жалбата доводи за недоказаност на повдигнатото на Н.М. обвинение както от обективна, така и от субективна страна, а също така и липсата на мотиви в първоинстанционния съдебен акт, от които да е видно на кои доказателства

съдът дава вяра и защо не приема възраженията на защитата за липса на обективните и на субективните признаци на престъплението, предмет на обвинението.

Въз основа на всичко изложено до тук настоящата инстанция прие, че първоинстанционното решение № № 1, постановено по НАХД № 340/2021 г., по описа на Районен съд-гр. Червен бряг следва да бъде отменено, поради посоченото по-горе съществено нарушение на процесуалните правила, допуснато при постановяването му и делото следва да бъде върнато за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

По изложените съображения и на основание чл. 348, ал.1, т.2 във връзка с чл.334, т. 1 от НПК, Плевенският окръжен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА решение № № 1, от 04.01.2022г. постановено по НАХД № 340/2021 г., по описа на Районен съд-гр. Червен бряг и връща делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, с оглед отстраняване на допуснатото нарушение на процесуалните правила, изложено в обстоятелствената част на настоящото решение.

Решението не подлежи на касационна жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____